

N:o 85.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 Maj 1869

— — — — Andra Kammaren — — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående förening af Folkskollärare-,
Klockare- och Orgelmisttjenster.*

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 1) Utlåtande N:o 20).

(Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 1) Utlåtande N:o 10).

S. A. K.

Uti Kongl. Resolutionen den 20 Juli 1794 stadgas, att orgelnist- och klockaresysslan icke får förenas, *utan kyrkoherdens och församlingens gemensamma samtycke*, emedan tillökning i klockarens göromål kunde till pastors olägenhet lägga hinder i vägen för klockaren att tjensten tillbörligen sköta; och genom Kongl. Kungörelsen den 29 September 1853, har, med ändring af Kongl. Maj:ts Nådiga Stadga om Folkundervisningen i riket den 18 Juni 1842, blifvit föreskrifvet, att, *med kyrkoherdens och församlingens bifall*, lärarebefattning i folkskolan likaledes må kunna förenas med klockaretjenst, men att i sådant fall den, åt hvilken dessa förenade befattningar blifva uppdragna, skall i första rummet egna sin tid och sina krafter åt skollärarekallet, med skyldighet att sjelf aflöna sin medhjelpare i klockaretjenstens bestridande.

Om undanrödjande af det hinder af pastors samtycke, som sålunda är vordet lagdt för församlingens frihet att genom vederbörligt kyrkostämmobeslut förena folkskolelärare-, klockare- och orgelnistyssslan, har förslag blifvit hos Riksdagen framställt.

Vid öfvervägande af denna fråga, har hos Riksdagen i betraktande kommit, hurusom nyssberörda hinder stodo i strid med den grundsats, som finnes i allmän-

het uttalad i våra komunalförfattningar och särskildt i Kongl. Förordningen om Kyrkostämma, Kyrkoråd och Skolråd den 24 Mars 1862, hvarest stadgas, att hvarje kyrkoförsamling så i stad som på landet är berättigad att i kyrkostämma öfverlägga och besluta om värden af kyrkans och folkskolans angelägenheter, till hvilka obestridligen lärer höra bestämmandet af de ifrågavarande tjänsternas bestridande hvar för sig eller i förening med hvarandra. Derförutan har erfarenheten visat att, i församlingar, der orgelnisttjensten varit förenad med klockaresysslan, när fråga uppstått att förena den sistnämnda med skollärarebefattningen, orgelnisttjensten jemväl fått medfölja i föreningen, äfvensom att många församlingar redan finnas, inom hvilka alla dessa tjänster äro förenade, till ömsesidig båtnad så för tjänsternas innehafvare som för kommunen. De olika göromål, som tillhöra hvar och en af dessa befattningar, föranleda ej heller i allmänhet någon olägenhet vid tjänsternas förening, helst som uti ofvan åberopade stadga om folkundervisningen rättighet är lemnad skollärare, som tillika innehar klockaresyssla, att låta den senare skötas genom medhjelpare. Deremot är det uppenbart att, genom en dylik ifrågavarande tjänsternas förening hos en person, icke ringa fördel skall beredas de församlingar, hvilka åt klockaren gifva en lön, som uppgår till vida högre belopp, än som enligt gällande föreskrifter lagligen tillkommer skolläraren, och i följd deraf undgå särskild aflöning till denne skollärare. Och då frågor om en dylik förening af ifrågavarande tjänstebefattningar tvifvelsutän böra behandlas i kyrkostämma, der kyrkoherden i allt fall såsom röstegående utöfvar inflytande, anser Riksdagen giltiga skäl förekomma,

att hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet hemställa, det Eders Kongl. Maj:t täcktes undanrödja det hinder af pastors samtycke, hvilket i här ofvan åberopade Kongl. Författningar är lagdt för församlingens frihet att genom vederbörligt kyrkostämmobeslut förena folkskolelärare-, klockare- och orgelnistyssslor.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 15 Maj 1869.